

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.866/2016/5.

A tanács tagjai: Dr. Molnár Ambrus a tanács elnöke, Dr. Madarász Anna előadó bíró, Dr. Ambrus Zoltán bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Cziráki és Dr. Icsu Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Icsu Róbert ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Láng Péter ügyvéd

A per tárgya: elszámolás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes (45. sorszám)

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.303/2015/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Egri Törvényszék
4.G.20.080/2014/31.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárás költséget.
- A le nem rótt felülvizsgálati eljárás illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [1] A felperes eredetileg 2013. április 11. napján előterjesztett, utóbb módosított keresetében 4.312.468 forint, ennek 2007. február 8. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy a 64 ha 7479 m² területű erdő művelési ágú ingatlanak 1296/241512, míg 11 ha 2964 m² erdő művelési ágú ingatlanak 1170/8676 hányadban tulajdonosa. Ezeket a tulajdoni hányadait is magában foglaló erdőterületen az alperes nyereségesen gazdálkodik. Elsődleges igénye tekintetében az erdőbirtokossági társulatról szóló 1994. évi XLIX. törvény (Ebt.) 27. § (1) bekezdés a) pontja, (3) bekezdése, 29. § (1) bekezdése alapján a Pp. 123. §-a szerinti számadási kötelezettség teljesítését kérte, mert közte mint tag és az alperes között elszámolási jogviszony áll fenn a 2006 és 2011 közötti időszakra.

Másodlagosan a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 90. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelő elszámolási kötelezettségre hivatkozott ugyanazon időszakot illetően. Harmadlagosan a régi Ptk. 361. § (1) bekezdése szerinti jogalap nélküli gazdagodás címén kérte az alperes marasztalását, mivel a beszedett és a felperes által el nem számolt haszonnal jogalap nélkül gazdagodott. Számításai szerint az ingatlan esetében 2007 évre 2.168 forint, 2008 évre 3.767 Ft, 2010 évre 3.874 forint, 2011 évre 52.985 forint, azaz összesen 62.794 forint, az ingatlan esetében 2006 évre 2.239.438 és 2.010.236 forint, mindösszesen 4.312.468 forint illeti meg. Nyilatkozata szerint az alperes a jogszabályok betartásával végzi az erdőgazdálkodási tevékenységet. Mivel az ingatlan nem került ügyvéd által ellenjegyzett egységes szerkezetű okiratba az alapszabály módosításakor, amelyet közgyűlési jóváhagyás sem előzött meg, ezért az Ebt. 28. § (1) bekezdése értelmében ezen az ingatlanon az alperes jogalap nélkül gazdálkodik. Mindazonáltal a felperes személyesen akként nyilatkozott, hogy nem vitatja, az alperes gazdálkodhat ezen az ingatlanon.

- [2] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy felperes tagja az alperesnek, a felperes a saját tulajdonú erdőjét adta az alperes kezelésébe. Az alperes tíz éves üzemterv alapján működik, melyben meghatározott feladatokat éves bontásban végzi. Erről az éves közgyűlésen a tagságot tájékoztatja (Ebt. 11. § (1) bekezdés e) pont). A társulat tagjai a beszámoltatásra vonatkozó jogukat egyénileg nem, csak a közgyűlés tagjaként, a beszámoló elfogadása tárgyában hozandó határozati szavazat formájában gyakorolhatják, és amennyiben a határozat jogszabályba vagy alapszabályba ütközik, jogvesztő határidőn belül kérhetik annak felülvizsgálatát. A tagot nem illeti meg az a jog, hogy a közgyűlés megkerülésével számadási kötelezettséget generáljon. De hivatkozott arra is, hogy a felperes nem nyújtott be olyan számadást, aminek a helyessége - alperesi nyilatkozat hiányában - elfogadható lenne. Állította, hogy minden évben eleget tett a beszámolási kötelezettségének, ezeket a beszámolókat a taggyűlés többsége elfogadta.

Az első- és másodfokú ítélet

- [3] Az Egri Törvényszék 2015. április 17. napján meghozott 4.G.20.080/2014/31. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 254.000 forint perköltséget. Rendelkezése szerint a felmerült illetéket a Magyar Állam viseli.
- [4] Ítéletének indokolásában ismertette Ebt. 1. §-át, 2. § (1), (2), 3. § (1), (2) bekezdését, és rámutatott, hogy az erdőbirtokossági társulat olyan gazdálkodó szervezet, amelyet egy vagy több földrészlet tulajdonosai az erdőgazdálkodási tevékenységgel összefüggő, és ahhoz kapcsolódó feladatok ellátására hoznak létre jogi személyként. A társulati tagság lényege, hogy az

erdőgazdálkodási tevékenységet nem a tag végzi saját személyében, esetleg tagtársaival közösen, hanem erre a célra egy önálló gazdálkodó szervezetet hoznak létre, melynek gazdálkodásra a tulajdonában lévő erdőterületet átadja, és ezen vagyonelem ellenértékeként társulási érdekeltsége keletkezik. Az erdőgazdálkodással kapcsolatos jogosultságok és kötelezettségek nem a tagot, hanem az erdőbirtokossági társulatot jogosítják és terhelik. A kitermelt fa ellenértéke a társulást illeti meg, gazdálkodása keretén belül azt jogosult felhasználni. Az erdőbirtokossági társulat által kivágott és értékesített fa ellenértékére a tag nem jogosult. A résztulajdonában álló ingatlanról 2007., 2008., 2010. és 2011. évben, az ingatlanról 2006. évben kitermelt mindösszesen 4.312.468 forint értékű fa ellenértékére a felperes nem jogosult, azzal az alperes gazdálkodási tevékenysége során rendelkezhetett, gazdálkodási tevékenysége körében felhasználhatta (Ebt. 28. § (1) bekezdés). Maga a felperes is több alkalommal akként nyilatkozott, hogy az alperes jogszerűen végzi ingatlanain a gazdálkodást, és ha az alperes jogszerűen gazdálkodik, úgy az ennek során kitermelt fa ellenértéke a tagot nem illeti meg.

[5] A kitermelt fa ellenértékeként befolyt bevétel felhasználását az erdőbirtokossági társulat tagjai, így a felperes is a közgyűlésen való részvétel során, a közgyűlés döntésén keresztül jogosult befolyásolni. Egyénileg, önállóan nem, csak a közgyűlés tagjaként és annak működése során meghozott döntés keretében jogosult rendelkezni (Ebt. 11. § (1), (2) bekezdés). Az Ebt. 20. § (1) bekezdése értelmében a társulat elnöke irányítja az alperes tevékenységét, ezen belül az erdőgazdálkodási tevékenységet is. Elszámolási kötelezettsége közvetlenül a közgyűlés irányában van. Az egyes tagok felé személyre szabott, egyéni elszámolási kötelezettsége sem az elnöknek, sem az elnökségnek, sem a felügyelőbizottságnak nincs. Önmagában az, hogy az alperes nyereséges gazdálkodásának eredményét a tagoknak nem fizetik ki, mert az a közgyűlés döntése alapján (Ebt. 11. § (2) bekezdés) az eredménytartalékba kerül annak érdekében, hogy az alperes működéséhez a későbbi időszakban felhasználható legyen, az alperes részéről a felperes irányába sem fizetési, kötelezettséget, sem a gazdálkodás eredményével való az alperes és a felperes közötti közvetlen elszámolást nem alapoz meg. Sem az Ebt. 29. § (1) bekezdése, sem a 27. § (1) bekezdés a) pontja nem keletkeztet az alperes terhére eseti elszámolási viszonyt. Az Ebt. 27. § (1) bekezdése értelmében az a jogosultság, hogy a tag megfelelően részesedjék a gazdálkodás eredményéből, azt jelenti, hogy az adott gazdasági év nyereségének felosztható részére a társulati érdekeltségének megfelelő arányban jogosult.

[6] A régi Ptk. 361. § (1) bekezdése szerinti jogalap nélküli gazdagodás címén sem találta alaposnak a keresetet. A felperes elismerte az alperes gazdálkodásának jogszerű voltát, hogy a jogszabályoknak, a közgyűlési döntéseknek, hatósági engedélyeknek

megfelelt. Az Ebt. szerint a felperesnek nincsen olyan joga, hogy az alperes gazdálkodásának egyes részleteit önállóan, egyenként, esetenként gazdasági eseményként kérje számon az alperestől. Az Ebt. 36. § (2) bekezdése szerint ha a tag a tagsági jogai gyakorlása során sérelmet szenved, a közgyűlés vagy bármely más szerv olyan döntést hoz, ami az Ebt. rendelkezéseibe, vagy más jogszabályba, az alapszabályba ütközik, a tag harminc napon belül bíróságtól kérheti a jogsértő határozat felülvizsgálatát. A felperes keresete azonban nem erre irányult, az alperes közgyűlési határozatai nem képezték a per tárgyát.

- [7] A perköltségről szóló döntést a Pp. 78. §-ával indokolta.

- [8] Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett, elsődlegesen annak megváltoztatása, a kereset teljesítése, másodlagosan hatályon kívül helyezés és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása érdekében.

- [9] A Debreceni Ítéltábla 2015. szeptember 29. napján meghozott Gf.III.30.303/2015/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya és az állam által előlegezett illeték viselése tekintetében helybenhagyta, a perköltségre vonatkozó rendelkezését részben megváltoztatta, és a felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 200.000 forintra leszállította, egyebekben a perköltségre vonatkozó részében is helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 forint másodfokú perköltséget. A le nem rótt fellebbezési illetékről akként rendelkezett, hogy az állam viseli.

- [10] Ítéletének indokolásában rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el az ítélet érdemi felülbírálatát kizáró lényeges eljárási szabálysértést. A jogvita eldöntése szempontjából releváns tények tekintetében a tényállást teljes körűen feltárta, és helyesen állapította meg. Az elsőfokú bíróság döntését érdemben is helyesnek minősítette, és jogi indokaival is egyetértett.

- [11] A fellebbezésben foglaltak miatt kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felek közötti – a bíróság döntését igénylő – jogvita kereteit. Tartalma szerint a kereset számadási kötelezettség megállapítására irányult az elsőfokú bíróság által elsődleges és másodlagos igényként megjelölt mindkét jogalapon. A Pp. 123. §-a szerint a számadási kötelezettség megállapítása iránt akkor indítható per, ha a felek között fennálló jogviszony alapján a kötelezett számadásra köteles. Ilyen esetben nincs jelentősége annak, hogy egyúttal marasztalást is lehet-e kérni, ezért a jogmegóvási szükségletet sem kell igazolni. A számadási kötelezettség jogszabály kifejezett rendelkezése alapján keletkezik, szemben az elszámolási kötelezettséggel, ami a jogviszony jellegéből fakadhat. A jogalap nélküli gazdagodás visszatérítésének követelésén kívül az alperessel szemben előterjesztett valamennyi igény az alperes és a felperes, mint az előbbi tagja között fennálló jogviszonyon alapult, a felperes ebből

eredeztette. A jogi személy és annak tagja között nincs olyan jogviszony, amely alapján a jogi személyt vagy annak vezető tisztségviselőjét az egyes tagokkal szemben számadási kötelezettség terhelné. A tagok a gazdálkodással és az ellenőrzéssel kapcsolatos jogaikat a jogi személy szervei útján gyakorolhatják. A gazdálkodásról, a vezető tisztségviselők a tevékenységükről a legfőbb szervnek tartoznak beszámolóval. Az Ebt. 11. § (2), 12. § (3), 20. § (1), (2), 23. § (2) és (3) bekezdései szerint a tagsági jogviszony alapján a tag egyik alapvető joga, hogy felvilágosítást kérhet, de ez a jog nem biztosít számára számadási kötelezettséget, és nem azonos a felügyelőbizottságot megillető ellenőrzési jogosítványokkal. A tag a gazdálkodással és az ellenőrzéssel kapcsolatos jogait csak közvetve, a társulat egyes szervei útján gyakorolhatja. A fellebbezésben is megismételt okfejtéssel szemben, miszerint önmagában abból, hogy az alperes jogi személyiségű gazdasági társaság, így a felperes irányában a Gt. 90. § (1) bekezdése alapján számadási kötelezettsége, vagy elszámolási kötelezettsége állna fenn, a valóságban az erdőbirtokossági társulatot a tagokkal szemben közvetlenül nem terheli számadási kötelezettség. Az erdőbirtokossági társulatnak az erdőhasznosításból származó nyereségéből a társulati tag a saját részére kifizetést a társulattól közvetlenül nem követelhet, ennek elmaradása miatt kártérítést nem igényelhet. A megvédendő jogi érdek hiányában a megállapítás iránti keresetet el kellett utasítani. Megjegyezte a másodfokú bíróság, hogy a jogvédelem szükségessége sem állapítható meg, mert a felperes a perben nem vitatta, sőt az alperessel egyezően adta elő, hogy az alperes nyereségesen gazdálkodott. A nyereség tagok közötti felosztásáról azonban a közgyűlés jogosult dönteni. A közgyűlés határozatával szemben a tag bírósági felülvizsgálatot kérhet, azonban a felperes erre kifejezetten nem tartott igényt. Így ebben a perben a határozat törvényessége nem volt vizsgálható.

- [12] A jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozóan is helyesnek minősítette az elsőfokú bíróság álláspontját. A régi Ptk. 361. § (1) bekezdésében szabályozott jogintézmény helyettesítő (szubszidiárius) jellegű, alkalmazására általában a jogcím hiánya vagy fogyatékosága ad alapot, vagyis a jogilag indokolatlan vagyoneltolódás megszüntetését szolgálja abban az esetben, ha a követelésnek nincs más jogcíme. Azt, hogy az alperes az ingatlant jogosult használni, azon erdőgazdálkodási tevékenységet végezni, a felperes az elsőfokú eljárás során és a fellebbezésében sem vitatta, sőt a 22. és 28. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatával kifejezetten elismerte. Ezen ingatlan beszédett hasznainak kiadása iránt előterjesztett követelését az alperessel kötött érvényes szerződésre, az erdőbirtokossági társulati megállapodásra alapította. Nincs lehetőség arra, hogy az alperes közgyűlésének az erdőgazdálkodási tevékenység éves eredménytartalékba helyezéséről döntő határozatát a bíróság a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazásával módosítsa.

- [13] Alapítalannak minősítette az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését támadó fellebbezést, mert a 200.000 forint ügyvédi díj nem volt eltúlzott, ugyanakkor észlelte, hogy az alperes képviselő ügyvéd áfa fizetésre nem köteles, ezért az áfa összegében történő marasztalást mellőzte.
- [14] A perköltségről a Pp. 86. § (3), 78. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés a) pontja, (5), (6) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján határozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új, a keresetének megfelelő határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint mindkét fokon eljáró bíróság megsértette a polgári eljárásjog szabályait, a jogszabályokat tévesen értelmezte, és ebből következően jogszabálysértő és téves döntést hozott. Az Ebt. 5. § (4) bekezdése, 11. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja, 28. § (1) bekezdése alapján azt az álláspontot fogalmazta meg, hogy az alperes alapszabályának módosítása nem ügyvéd által ellenjegyzett, egységes szerkezetű okiratba foglalása történt meg, amit nem előzött meg a közgyűlés jóváhagyása, és két évente felül sem vizsgálta, ezért az alperes jogalap nélkül gazdálkodik a perrel érintett két ingatlanon. Súlyos eljárási szabálysértésnek minősítette, hogy az elsőfokú bíróság nem adott helyt bizonyítási indítványainak, azaz nem rendelt ki könyvszakértőt, illetve nem szerezte be az eredeti közgyűlési jelenléti íveket. Állította, hogy tagsági megállapodás hiányában a felperes és az alperes között nincs jogviszony, ezért az elszámolás a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint történhet. Az alperes nem hatályos alapszabálya nem tartalmaz részletes és megfelelő rendelkezést a taggal történő elszámolást illetően. A felperesnek joga van részesedni az éves nyereségből attól függetlenül, hogy az alperes jogszerűen is gazdálkodik a területen. Ez nem jelenti, hogy nem kell elszámolni a felperessel, hogy nem okozhatna kárt a felperesnek, és a jogszerű gazdálkodás nem jelent egyben a jogszabályoknak megfelelő gazdálkodást. Állította, hogy jogértelmezése szerint az elsődleges igénye fennáll, mivel a felperesre mint tagra tagsági járulékot nem vetettek ki, az alperes nyereségesen gazdálkodott. Az alperes és a felperes között az Ebt. 27. § (1) bekezdés a) pontja és 29. § (1) bekezdése alapján elszámolási jogviszony van. A másodlagos igény azért áll fenn, mert a felperes és az alperes mint gazdálkodó szervezet között is van elszámolási jogviszony, utalva a Gt. 90. § (1) bekezdésére. Mindkét okból származó igény esetén az elszámolás és időszak is csak igazságügyi szakértői vélemény után pontosítható. A harmadlagos, jogalap nélküli gazdagodásra alapított

igény tekintetében kifejtette, hogy a felperes nem közvetlenül, csak a közgyűlés felé és azon keresztül jogosult elszámolni, hanem közvetlenül az alperes felé is van elszámolási igénye. Az alperes és a felperes közötti elszámolási kötelezettség esetében hivatkozott arra, hogy nem lehet olyan jogalkotói szándék, amely egy magántulajdonnak, egy a tag résztulajdonában álló társaság tulajdonába kerülése után korlátozná a tag ellenőrzési és számadási jogát. A jogi személy szervei alkalmatlanok a tag jogainak megóvására, a felelős ellenőrzés gyakorlására. Az alperes javára megítélt ügyvédi munkadíjat eltúlzott mértékűnek minősítette, ezért kérte annak felülvizsgálatát is.

- [16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem nem hivatkozott olyan jogilag releváns körülményre, amelyre az első- és másodfokú ítélet indokolása ne tért volna ki, és nem tartalmaz olyan érvelést, okfejtést, ami az ítéletek indokolásában kifejtetteket megkérdőjelezhetné. Az eljárás bíróságok indokolási kötelezettségüknek eleget tettek, a jogszabálynak megfelelő döntést hoztak.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felperes szerint a jogerős ítélet jogszabálysértése abban állt, hogy az Ebt. rendelkezéseinek téves értelmezése miatt nem állapította meg az alperes számadási kötelezettségét, illetve ennek hiányában tévesen mellőzte a jogalap nélküli gazdagodás szabályának alkalmazását. A Kúria a jogerős ítéletet ebben a keretben vizsgálta felül.

A felülvizsgálati kérelem a következők szerint nem alapos.

A jogerős ítélet felülvizsgálatára a Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében csak jogszabálysértés miatt van mód.

- [18] A felülvizsgálati kérelem az első- és másodfokú eljárás során kifejtett jogi érvelést ismételte meg, új szempontot, ami a jogvitát más megvilágításba helyezné, nem hozott fel. A Kúria a jogerős ítélet okfejtésével, az elsődleges, másodlagos és harmadlagos kereseti kérelemmel kapcsolatban mindenben egyetért, a jogi érveket nem ismétli meg.
- [19] A felülvizsgálati kérelemben foglaltak miatt a következőket hangsúlyozza. A felperes - és ezt maga sem vitatta -, tagja az alperesnek. Jogviszonyukra így az Ebt. rendelkezései és az Alapszabály irányadó. Az alperesnek az egyes tagokkal szemben nincs számadási kötelezettsége. A társulat elnöke, elnöksége, felügyelőbizottsága a tagok összességéből álló közgyűlés felé tartozik évente beszámolóval (Ebt. 20. § (2), 21. § (3) bekezdés, 23. § (2) bekezdés g) pont). A becsatolt jegyzőkönyvekből kitűnően ezek a beszámolók a felperesi keresetben jelzett években megtörténtek, a közgyűlések döntöttek az előző évi eredmények elfogadásáról és arról, hogy az adózott eredményt tartalékba helyezik, vagyis nem osztják fel a tagok között. Ha és amennyiben a felperes ezt a döntést sérelmezte, úgy az Ebt. 36. § (2) bekezdése

alapján - mint speciális jogszabály által biztosított igényérvényesítési eszközzel - bíróság előtt a határozatot megtámadhatta volna annak felülvizsgálatát kérve. A felperesnek mint tagnak ez a jogérvényesítési eszköz állt rendelkezésére, de ezt nem vette igénybe. Az általa érvényesített jogcímeken őt követelés nem illeti meg, ezért jogszerű volt a jogerős ítélettel keresetének elutasítása.

- [20] Miután a felperes keresetének a jogalapja hiányzott, szükségtelen volt a felperest meg nem illető követelésre könyvszakértőt kirendelni. A közgyűlési határozatok tekintetében pedig megfelelő kereseti kérelem mellett nem annak lett volna jelentősége, hogy a meghozatalakor kik voltak jelen (jelenléti ív), hanem hogy a meghozott döntésről a felperes mikor értesült, mert a határozat kézhezvételéről számított harminc napon belül lett volna jogosult a határozat felülvizsgálata érdekében pert indítani. Nem minősül tehát az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási szabálysértésnek a felperes bizonyítási indítványainak mellőzése.

Záró rész

- [21] Mivel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem volt jogszabálysértő, azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperes képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjról a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 75. § (2), 78. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint határozott. A felperes teljes személyes költségmentességére tekintettel a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli (Itv. 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés, 14. §).

Budapest, 2016. november 16.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke Dr. Madarász Anna s.k.
előadó bíró Dr. Ambrus Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő